

Jumalista ja Lohdullista

W I N T E R ,

Ensimmäinen:

Häsi Surullinen Beisu,

Kyrön Sodasta

Woi kuunga itse Herra, &c.

Toinen:

Woi, woi minua waimo &c.

Kolmas:

Kiitetty Jumala! mun elon,
wäikeuden, &c.

Weisatan kuin: O Herra Jumala, &c.

Prändätty Wuonna 1822.

1735

Woi kuinga itse Herra, On miehin
suutunut, Syndeim tähden suurten, Meil-
le vihastunut.

2. Woi Ruotsin Kiiki raukka, Pa-
hoin on sinun kâyn, Ah sinuas ihmis par-
ta, Kadu ja kâänny pâin.

3. Woi Jsân hirmuisutta, Euin asu
Laiwasas, Piru sängen riemastanut, Ah
olemmе waiwas.

4. Woi Kuningastam kullaist, Kuin
kauwan oli pois, Jsân maast Jsâ pas-
rast, Herra aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi, Euin olim
paimenet; Pois oli meidän Farim, Kuin
olis kainnut meit.

6. Woi Saksa wiro Wiborg, Pa-
hoin on sinun kâyn, Suur Saari sanut
wallan Ruotsin on wâhândân.

7. Woi Suomen maata suurta, Ku-
ta olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, on miekalla hukattu.

8. Woi Waasan Raupungita, Siet
on jo alkuns saan. Ah Dulun Kplâ par-
ta, Suur pele' on sinul ain.

9. Voi Pälkänehen sota, Ruin oli
Suomen maall, Siel vuoti monda wer-
ta Saari pääsi wallan pääl.

10. Voi sinuas Kyrän pelto, Näit
mond' on ennen ol, Ennen olit elo täy-
näs, Nyt kuolleita kuopattu.

11. Voi kuinga monda waimo, On
jänyt leskeksi, Wihollinen vielä waino,
Jättä mond' orwoksi.

12. Voi wihollisen miekka, Kuin o-
let hirmuinen, Joka mond' tuhat liekka,
Ja ombi armotoin.

13. Voi meitä ihmis parkoi, Ku-
hun olem joutunet, Ah näitä kallit aikoi,
Synst olem ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmist, Om-
bi nyt pawosa, Kalut irtaat ja kundiät,
Täyty jättä jälken.

15. Voi kuinga monda vuotta So-
ta on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tie-
tää, Ungar ah on ollut.

16. Voi hirmust wiha waino, Ruin
on nyt mailmas, Saat Pietar kowin
waiwa, Ruotsi on jo rauhas.

17. Voi mikä loppu liene, Nyt
tällä julmudel, Sota otta suuret pienet,
Kuoliaksi paistele.

18. Voi kuinga suurel wäel, Saa-
ri on nyt merellä, Herra auta meitä woi-
mal Hädän ahtan keskellä.

19. Voi rakkaus on jo pojes, Lau-
piut ei kuulukan, Armutomuus on seas,
Laupiut ei olekkan.

20. Voi onnettoinda kansa, Kuin
on nyt mailmas, Juur meis on kowa
ansa, Pyrkikän sitä pois.

21. Voi Nuotsin Suomen lapset,
Lakattaat jo synnistä, Jesuksen nimen täh-
den Pois weren wijoista.

22. Voi Wanhursta Herra, Kuin
on kowa doumari, uhka rangaista kerran,
Syndistä kansa tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuus-
toistakymmend muut, Viel miekka nytkin
wälkky, Herra ju loppu suo.

24. Voi koreus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Rauhoit syndiä ei tut-
ta Kadotus seura wiel.

Woi! Woi minua waimo parha, Woi
wieras kuolema kowa, Sun julmudestas
olen arka, kuin minua kyllä waiwa: So-
keus sielun käsittänyt, Herran wiha mi-
nua lyönyt, Pois on minun Armahan,
Minä jäin tänne waiwahan.

2. Muut turwawat Ystäväs päällä,
Minä olen ain yksinän, Olen ulkon eli
sisällä, Suru waiwa sydändän: Kusast
on minun lohduuttajan, En on pandu Ha-
maan maahan, Pois on minun Arma-
han, Minä jäin tänne waiwahan.

3. Ryhkyläinen surkiast elä, Survee
puolisons perän, Koska minä unest herän,
Samallamuoto ten myös minä Amull'
koston nousen warahin Itken kuin mä
taidam parahin, Pois on minun Arma-
han, Minä jäin tänne waiwahan.

4. Rynelet silmistän wuota, Alas-
päin mun Kaswoildan, Koska murhe
mieleen tuotta, Rakkahimman lähdenön,
Mun täyty olla murhes surus, Et puoli-
san on tuonen juures, Pois on minun
Armahan, Minä jäin tänne waiwahan.

5. Witsas Jumal lähettänyt, Isäl-
lifest sydämešt, Sairaus, Taut mun kã-
sittänyt, Runga pakenen edest? Murhe
minua paljon waiwa, Hautaan maahan
alaskaiwa, Pois on minun Armahan,
Minä jain tänne waiwahan.

6. Mitäs Urman walittelet, Itket
aiwan huikiašt? Miks niin kowin surkut-
telet, Minun tähden waikiašt? Ei se aut
sua tänne tulles, Waiks teet suuren mur-
hen sulles, Murhen pitä sinust siel, Sa-
nas jälken Jesus wiel.

7. En me taida pojes mennä, Niin-
kuin enä ikänäns, Löidäis viimeisnä Päi-
wänä, Glos ijankaikkises, Jumal Esi-
miehes liene, Auttaa sinua kyllä tiene,
Murhen pitä myös wišist, Sanas jälken
Jesus Christ.

8. Kuolema on minull woitto, Wat-
wan päälle loppumus; Mhald' näky mi-
nul koitto, Elon sisälle kãymys, Täällä
minä olen ilos, Pnhain seuras ei muus
pelmos, Mut murhen pitä sinust siel,
Sanas jälken Jesus wiel.

9. Koskan jouduin ijälliseks, Pääsin
waiwoist mailman, Taiwan ilon Perilli-

seks, Karitsan eteen laulamaan, Jumal
sinua lohduttakon, Taimas wiimein joh-
dattakon, Hän sust murhen pitä siel,
Sanas jälken Jesus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaswoin edes,
Seisoin walkeis Waatteihis, Sielu kirkas
palmu kades, Riittä Herra iloifest, Täl
on Taiman Musikandit Engelein laulu
Pyhäin dantsit. Pitä sinust murhen wiel,
Sanas jälken Jesus siel.

11. Lohduttakon JESUS CHristus
Raikia jälken jääneihit, Huojendakon tei-
dän ristin, Andakon myös tarpehet, hän
ei anna niitä hukku, Joff' ei pyhä syn-
nis nukku, Pitä sinust murhen wiel Sa-
nas jälken Jesus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös lapsen, Nukoillat
Jumalata hartast, Hän on teidän holho-
jan, Joka teitä suojelepi, Pirun pau-
loist warjelepi Sanall wiimeisell teidän,
Haldun annan Jesuksen.

Weisatan kuin : O Herra Jumalan jc.

Kiitetty Jumala! Mun elon, walkeuden, Kuin minun luonut on, Ja andan Hengen uuden, Kuin äitin kohdusta ihmeelifest suojellut, Ja kadell laupiall waroista warjellut.

2. Kiitetty Jumala! Mun Wapah-tajan rakas, Mun toiwon autuuden, Ja apun joka paikas, Kuin on mun werelläs Kuolemast lunastan, Ja wallast saatanan laupiaist wapahtan.

3. Kiitetty Jumala! Mun ilon, lohduksen, Kuin anda, toimitta suruisil wiwotuksen, Kuin awun elämäs, Ja wotton kuolemas, Kuin turwan duomios waiikutta armias.

4. Kiitetty Jumala! Ylistet' Herran Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild kaitild monin kerroin, Isäll ja Pojalle me kiitost weisattam, Ja Pyhäll Hengelle sydämmest laulattam!

